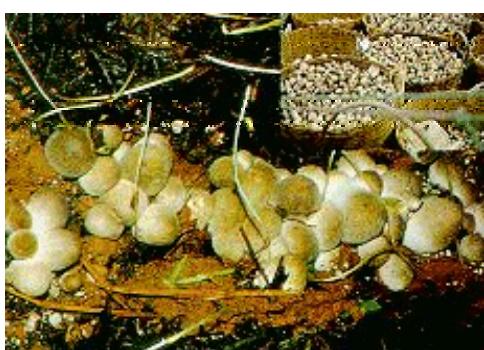

การทำเชื้อเห็ดฟาง

เรียนโดย : อัมพร นันทอีโร
สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ

❖ ขั้นตอนการทำเชื้อเห็ดฟาง

- ขั้นตอนการเตรียมเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์
- การตรวจสอบลักษณะเส้นใยเห็ดฟางบนอาหารวุ้น พีดีเอ.

❖ ขั้นตอนการผลิตเชื้อเห็ดฟาง

- การเตรียมปุ๋ยหมัก
- การปลูกเชื้อเห็ดฟางลงบนปุ๋ยหมัก

❖ เชื้อเห็ดฟางที่มีลักษณะดี

❖ ปัญหาที่พบเสมอในการทำเชื้อเห็ดฟาง

จัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์โดย :

สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดำเนินการ

เกษตรกรเป็นจำนวนมากประสบความสำเร็จในการเพาะดอกเห็ดฟางขาย เนื่องจากมีความรู้และประสบการณ์ที่ถูกต้องและเหมาะสม แต่ก็มีเกษตรกรจำนวนมากอีกเช่นกัน ที่เพาะเห็ดฟางขายและขาดทุนสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ไม่ได้กำไรนั่นก็เกิดจากการนำเชือเห็ดฟางคุณภาพไม่ดีมาเพาะ

การซื้อเชือเห็ดคุณภาพดี ไม่มีจุลทรรศน์อื่นปนเปื้อน ให้ผลผลิตสูง และได้กำไรต้นน้ำ จะเป็นหน้าที่ของผู้เพาะดอกเห็ดต้องจำเอกว่า บริษัทหรือห้างร้านใดที่ผลิตเห็ดคุณภาพดี ก็จะซื้อเชือเห็ดฟางจากที่เมามาเพาะอยู่เป็นประจำ แต่บางครั้งเชือเห็ดจากร้านเดียวกันคุณภาพกลับไม่สม่ำเสมอ ก็มีปัญหา เช่นนี้ทำให้ผู้เพาะดอกเห็ดขายหันมาสนใจที่จะผลิตเชือเห็ดฟางเอง ถึงแม้ว่าการทำเชือเห็ดฟางจะต้องใช้เงินทุนสูง ประกอบกับต้องใช้ความรู้ ประสบการณ์ และความเอาใจใส่เป็นอย่างมาก ถ้าทำได้สำเร็จจะให้ผลตอบแทนสูงกว่าการเพาะดอกเห็ดขาย

เนื่องจากการทำเชือเห็ดฟางต้องใช้ทุนสูง ตั้งน้ำก่อนจะตัดสินใจลงทุน ควรจะได้ศึกษาหาความรู้จากผู้มีประสบการณ์ให้พร้อม ตลอดจนศึกษาเรื่องตลาดและความเป็นไปได้ในการส่งเชือเห็ดฟางขายให้ผู้เพาะดอกเห็ดในละแวกใกล้เคียงด้วย

เพื่อเป็นการสนับสนุนเกษตรกรและผู้สนใจในการเพาะเห็ดฟางจำหน่ายหรือใช้เองก็ตาม ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่จึงได้มอบให้นางอัมพร นันทีโร เรียบเรียงเอกสารเผยแพร่เรื่อง การทำเชือเห็ดฟางขึ้นเพื่อให้เกษตรกรและผู้สนใจใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่นำไปใช้ประสบปัญหาอย่างใดแล้ว โปรดจดหมายไปยัง ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่ สำนักงานส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน รหัสไปรษณีย์ 10903 ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่ ยินดีให้คำแนะนำด้วยความเต็มใจยิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่ โครงการขอขอบพระคุณ อาจารย์ดีพร้อม ไชยวงศ์เกียรติ และอาจารย์สุเทพ ญาติ ที่ได้ตรวจแก้เอกสารเรื่อง “การทำเชือเห็ดฟาง” เล่มนี้

ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่

สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กทม. 10903

การทำเชื้อเห็ดฟาง

เรียบเรียงโดย... อัมพร นันทธีโร¹

ขั้นตอนการทำเชื้อเห็ดฟาง

การทำเชื้อเห็ดฟาง ควรปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์

- 1.1 เตรียมอาหารวุ้น พีดีโอ.
- 1.2 ตัดเนื้อเยื่อจากดอกเห็ดลงอาหารวุ้น พีดีโอ.

2. ขั้นตอนการผลิตเชื้อเห็ดฟาง

- 2.1 การเตรียมปุ๋ยหมัก (วัสดุหมักสำหรับปลูกเชื้อเห็ด)
- 2.2 การปลูกเชื้อเห็ดฟางลงบนปุ๋ยหมัก

1. ขั้นตอนการเตรียมเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์

1.1 เตรียมอาหารวุ้น พีดีโอ.

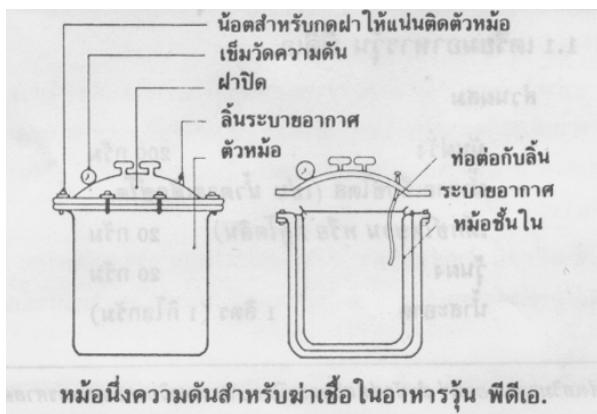
ส่วนผสม

มันฝรั่ง	200	กรัม
น้ำตาลเติกซีโตส (เช่น น้ำตาลเติกซีโตส, เติกซีโตซาน หรือกลูโคลิน)	20	กรัม
วุ้นผง	20	กรัม
น้ำสะอาด	1	ลิตร (1 กิโลกรัม)

วิธีทำ

- ปอกเปลือกมันฝรั่ง ล้างน้ำ และหั่นเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมขนาดลูกเต้า ชั้งน้ำหนัก 200 กรัม
- ตวงน้ำ 1 ลิตรใส่หม้อ ใส่มันฝรั่งต้มลงไป ต้มให้เดือด เมื่อเดือดแล้วลดไฟลงอย่าให้เดือดพล่านให้จับเวลาตั้งแต่ลดไฟลงนาน 15 นาที และกรองเอาแต่น้ำต้มมันฝรั่ง
- ละลายวุ้นผงกับน้ำเย็นเล็กน้อย เทใส่ในหม้อน้ำต้มมันฝรั่ง และยกตั้งตั้งไฟ คนตลอดเวลานาน 10 นาที (หรือวุ้นละลายหมด)
- ตงนำต้มมันฝรั่งกับวุ้นให้ได้ 1 ลิตร ถ้าขาดไปให้เติมน้ำร้อนจนครบ
- ยกตั้งตั้งไฟอ่อนๆ เติมน้ำตาลลงไป คนให้ละลายแล้วยกลงจากเตา (ไม่ต้องรอให้เดือด) ก็จะให้อาหารวุ้น พีดีโอ.

- เอาขาดเหล้าแบบที่ล้างจนสะอาดดีและตากแดดให้แห้งดีแล้ว เทอาหารวุ้นพีดีโอ. ลงไปให้สูงจากก้นขวดประมาณ 1 ใน 6 (ระวังอย่าให้วุ้นเลอะปากขวด)
- พับสำลีอุดปากขวด (อย่าพับสำลีหลุมหรือแน่นเกินไป)
- ตัดกระดาษเป็นรูปสี่เหลี่ยม ปิดทับสำลีอีกทางหนึ่ง แล้วใช้ยางวงรัดไว้
- นำไปนึ่งผ่าเชื้อโรคโดยใช้หม้อนึ่งความดัน

อาหารวุ้น พีดี. eo. ที่กรอกใส่ในขวดเหล้าแบบนี้ จะมีเชื้อจุลินทรีย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ประปนอยู่มาก หมายถ่ายชนิด เชื้อจุลินทรีย์และสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ไม่สามารถมองเห็นด้วยตา ต่อเมื่อมันเจริญเติบโตแล้วจึงมองเห็นสิ่งปนเปื้อนเหล่านี้อยู่บนอาหารวุ้นพีดี. eo. ถ้าไม่ผ่าเชื้อจุลินทรีย์และสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ให้ตายหมดปราศจากเชื้อใด ๆ ด้วยหม้อนี้ความดันในภาชนะแล้ว การปฏิบัติจะล้มเหลว เพราะเมื่อถังขันตอนตัดเนื้อเยื่อจากดอกเห็ดลงในอาหารวุ้น พีดี. eo. (ขั้นตอนที่ 1.2) จะมีเชื้ออื่น ๆ เจริญแข่งขันกับเส้นใยเห็ดฟาง จนนำเชื้อเห็ดฟางนี้ไปใช้ไม่ได้

วิธีการใช้หม้อนี้ความดัน

- ใส่น้ำที่หม้อนี้ในให้ท่วมตระแกรงลวด ประมาณปริ่มหลังมือ (สูงประมาณ 1 ซ.ม. จากก้น)
- เรียงขวดเหล้าแบบที่มีอาหาร พีดี. eo. บรรจุแล้วปิดฝา ตุลูกศรที่ริมฝาให้ตรงกับรอยขีดที่ตัวหม้อ หมุนหือตสำหรับกดฝาให้แน่นติดตัวหม้อที่ละเอียด โดยเลือกหือตที่มีทิศตรงกันข้ามซึ่งกันและกัน หมุนเกลียวโน๊ตปิดด้วยแรงเท่า ๆ กัน

- ยกขึ้นตั้งไฟแรงเต็มที่ พร้อมกับเปิดลิ้นระบายน้ำอากาศเพื่อไล่อากาศภายในหม้อนี้ออก เมื่อน้ำเริ่มเดือด จะเห็นอากาศพุ่งออกมารอลงกับไอน้ำ เสียงดังไม่สม่ำเสมอ กัน แสดงว่าได้ไล่อากาศภายในหม้อนี้ออกหมดแล้ว จากนั้นจึงปิดฝาลิ้นระบายน้ำอากาศ

- หลังจากปิดฝาลิ้นระบายน้ำอากาศแล้ว จะเห็นเชื้อวัสดุความดันเริ่มเคลื่อนให้รอบข้างเชื้อวัสดุความดันซึ่งไปที่เลข 15 หรือมากกว่าเล็กน้อย จึงลดไฟให้เป็นไฟปานกลาง หลังจากลดไฟลงแล้วถ้ายังไม่ปรากฏว่าความดันยังเพิ่มขึ้นอยู่ก็ให้ลดไฟลงอีกได้ โดยให้ความดันคงที่อยู่ที่ 15 หรือมากกว่าเล็กน้อย และจับเวลา 20 นาที จึงเปิดไฟ ความดันภายในจะลดลงเอง จนถึงเลขศูนย์แล้วปิดฝาหม้อนี้ เอาขวดอาหาร พีดี. eo. วางเอียงพิงไว้ ให้ปากขวดสูงจากพื้น 2-3 เซนติเมตร รอจนน้ำทุบแข็งกวนนำมาใช้ได้

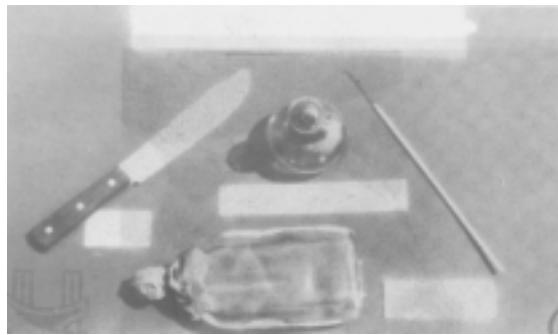
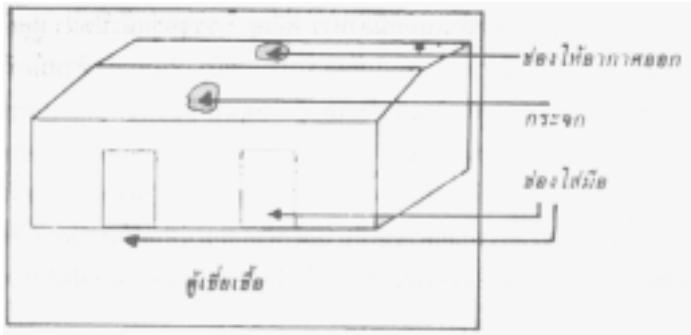
จากการตรวจสอบพบว่า ถ้าความดันในหม้อนี้วัดได้ 15 ปอนด์ต่ำตาร่างนี้ อุณหภูมิจะร้อนถึง 121 องศาเซลเซียส และถ้าใช้เวลานาน 20 นาที จะสามารถนำเข้าจุลินทรีย์และสิ่งมีชีวิตในอาหาร พีดี. eo. ให้ตายหมด ปราศจากเชื้อใด ๆ เหลืออยู่ ในระหว่างจับเวลาอยู่นี้ หากเชื้อวัสดุความดันต่ำลงกว่าเลข 15 ต้องเริ่มต้นทำขั้นตอนแรกอีก ต้องคงอยู่แล้วควบคุมอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา

1.2 การแยกเนื้อเยื่อจากดอกเห็ดลงอาหารวุ้น พีดี. eo.

เก็บดอกเห็ดฟางที่ยังตูมอยู่จากแปลงเพาะ เลือกดอกเห็ดลักษณะดีขนาดใหญ่ น้ำหนักมาก เนื้อแน่น อย่าให้มีรอยแมลง และโรคเข้าทำลาย

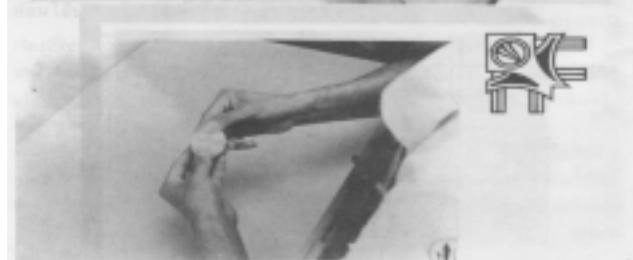
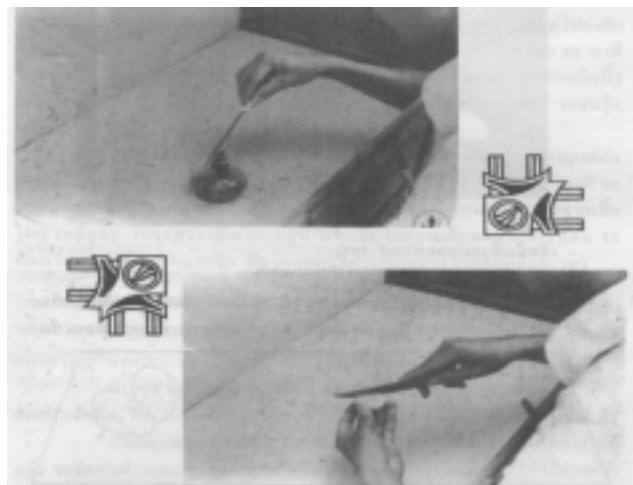
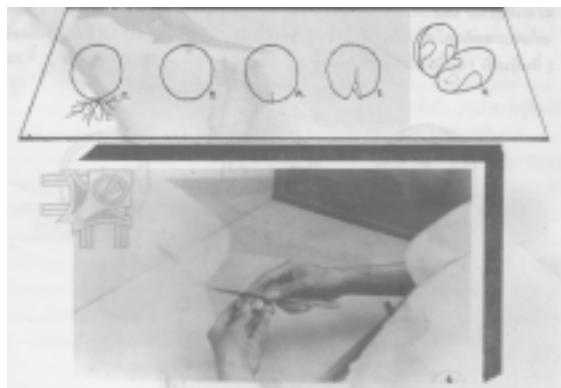
นำอุปกรณ์ที่ใช้คือ เชื้มเขี้ย ตะเกียงแอลกอฮอล์ และกลอชอล์ 70% สำหรับเช็ดมือ, มีด, ดอกาเห็ดสด, อาหารรุ้น พีตีเอ. ในขวดเหล้าแบบที่ฝ่าเชื้อแล้ว

นำวัสดุและอุปกรณ์ทุกอย่างเข้าไปในตู้เขี้ยทำความสะอาดภายในตู้แล้ว จะเดพ่นด้วยแอลกอฮอล์ 70% หรือใช้แสงอุลตราราดิโอເລເຕ (ຢູ່ງ) ໄວລ່ວງหนักก่อนใช้ประมาณ 30 ນາທີ

วิธีทำ

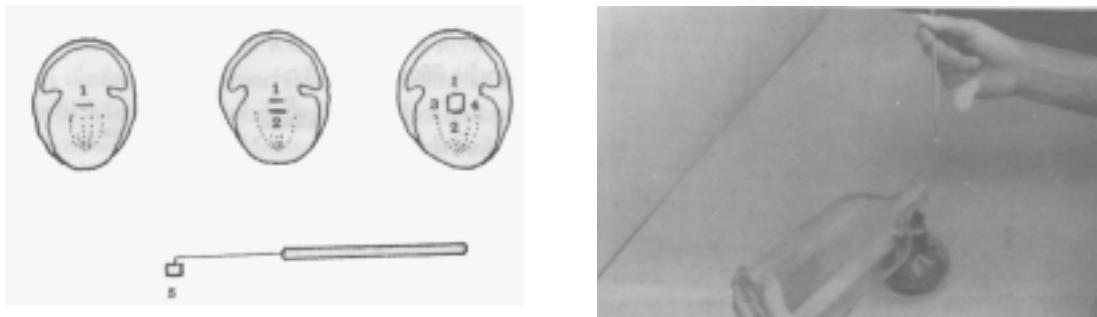
- เช็ดมือด้วยแอลกอฮอล์ 70%
- ก,ข ตัดแต่งดอกาเห็ด
- ค เอามีดจุ่มแอลกอฮอล์ 70% ลงไฟ พอมีดเย็นแล้วจึงผ่าดอกาเห็ดเล็กน้อย
- ง,ຈ ใช้มือแಡดอกเห็ดออกเป็น 2 ส่วน (แบ่งตามยาวของดอกเห็ด)

มือข้ายถือดอกเห็ด

- เช็ดมือด้วยแอลกอฮอล์ 70% มือข้ายจับดอกเห็ด มือขวาหยิบเชื้มเขี้ยมาลงไฟจนส่วนที่เป็นเชื้มร้อนแดง เลื่อนด้านลับฝานเปลาไฟจนถึงมือ แล้วปล่อยให้เย็นเย็น (ก่อไว้ประมาณ 15 ນາທີ) และใช้เชื้มนึតด

เนื้อเยื่อเห็ดโดยตัดตามหมายเลขที่ 1,2,3 4 ตามลำดับ ดังในภาพ ใช้เข็มเขี่ยเกี่ยวขันเนื้อเยื่อขึ้นมา เป็นขั้นที่ 5

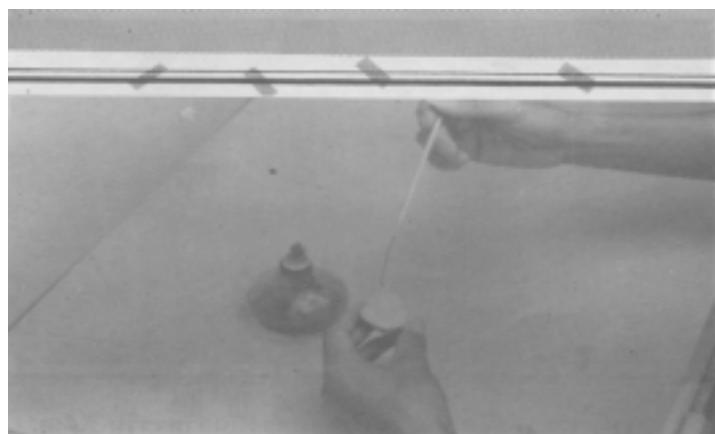
การตัดเนื้อเยื่อจากดอกเห็ด

- วางดอกเห็ดลง แล้วหยิบขวดอาหารเลี้ยงเชื้อ พีดีเอ.ขึ้นมา (ชั่งตึงยางwang และแกะกระดาษออกเตรียมไว้ก่อนแล้ว)

- ใช้นิ้วหางและนิ้วก้อย (มือที่ถือเข็มเขี่ยอย่างไม่มีเนื้อเยื่อเห็ดติดอยู่) หมุนตึงสำลีออกจากปากชุดแล้ววนปากชุดฝ่าเชือทันที (ระวังสำลีไหมไฟ) ค่อยๆ สอดเข็มเขี่ยเข้าที่มีเนื้อเยื่อเห็ดเดือดเข้าในขวดอาหาร พีดีเอ

- วางเนื้อเยื่อตัดดอกเห็ดบนอาหารร่วน พีดีเอ ตรงกลางแล้ววนปากชุดอีกครั้ง จึงปิดจุกสำลี (ระวังอย่าให้เนื้อเยื่อเห็ดถูกปากชุด) จุกสำลีต้องไม่สัมผัสส่วนใดๆ ทั้งสิ้น

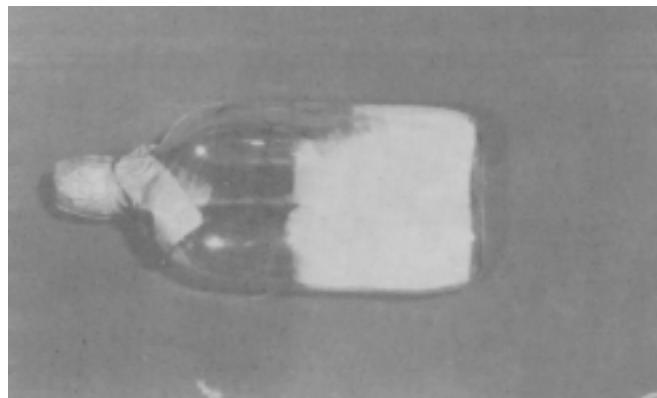
- ปิดกระดาษ และวัดด้วยยางwang เก็บไว้wanan 6-7 วันจะเห็นเส้นใยสีขาวเจริญเติบโตบนร่วน พีดีเอ

วางเนื้อเยื่อเห็ดลงบนอาหารร่วน

ขั้นตอนการตัดเนื้อเยื่อตัดดอกเห็ดบนอาหารร่วนนี้ จะต้องทำอย่างระมัดระวังและรวดเร็ว ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีเชื้อจุลินทรีย์อื่น ๆ ปนเปื้อน เชือเห็ดฟางได้ มีวิธีการตัดเลือกเส้นในเห็ดฟางที่บริสุทธิ์คือ ภายใน 3-4 วันจะเห็นว่ามีเส้นใยเห็ดเริ่มเจริญรอบ ๆ เนื้อเยื่อเป็นสีขาว แต่ถ้าพบมีเชื้อราหรือแบคทีเรียซึ่งจะเห็นว่ามีลักษณะแผลออกไป เจริญบนผิวน้ำหน้าร่วนด้วย เชือเห็ดขาดนั้นถือว่าไม่บริสุทธิ์คือ ไม่ควรนำไปใช้ ในการทำครั้งหนึ่ง ๆ ควรทำไว้หลาย ๆ ชุด เพื่อโอกาสที่จะได้เชื้อบริสุทธิ์มากขึ้น เพราะขั้นตอนนี้ต้องทำด้วยความระวัดระวังมาก และมักจะมีเชื้อชนิดอื่นขึ้นปนเปื้อนเสมอ เมื่อได้รับเชื้อบริสุทธิ์แล้ว ควรขยายเชือเก็บสำรองไว้

เพื่อใช้ในโอกาสต่อไป โดยการตัดวัุนที่มีเส้นใยเห็ดจากขวดนี้ไปวางบนอาหารวุน พีดีเอ ขวดอื่นแล้วเก็บไว้ 6-7 วัน เมื่อเห็นเล่นไยเจริญดีแล้วจึงเก็บไว้ในถุงซีนอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เพื่อเก็บไว้ใช้ได้ตลอดไป

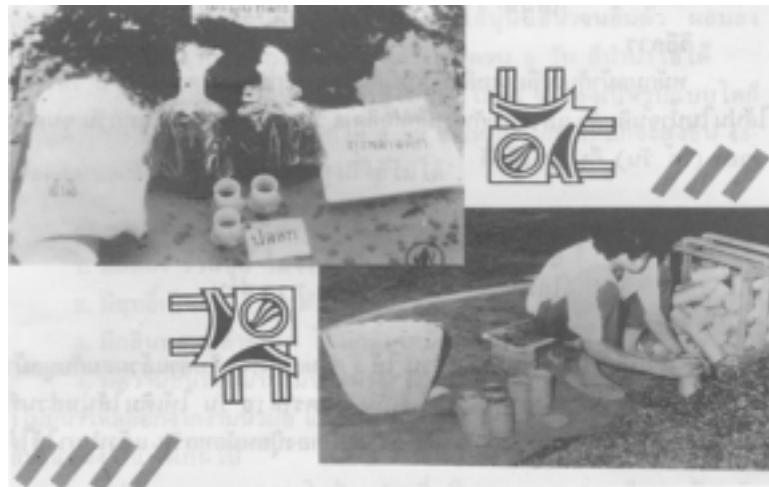
การตรวจสอบลักษณะเส้นใยเห็ดฟางบนอาหารวุน พีดีเอ.

เมื่อแยกเนื้อเยื่อเห็ดฟางบนอาหารวุนพีดีเอ. แล้ว จะเห็นเส้นใยเห็ดเจริญราบติดไปกับอาหารวุนอย่างรวดเร็ว (ภายใน 3-4 วัน) เส้นใยมีลักษณะหยาบๆ เห็นได้ชัดเจน แต่ถ้าเห็นเส้นใยเป็นเส้นเล็ก ขาว พู ไม่ควรนำมาทำพันธุ์

หลังจากนี้แล้วประมาณ 5-7 วัน (หลังจากเริ่มแยกเนื้อเยื่อเห็ดฟางลงบนอาหารวุน พีดีเอ.) เส้นใยจะเปลี่ยนจากสีขาวเป็นสีน้ำตาลอ่อน ๆ และรวมตัวกันเป็นจุดเล็ก ๆ เห็นได้ชัด แสดงว่าเป็นเชื้อเห็ดที่แข็งแรง และเกิดตอกรอย่างแน่นอน แต่ถ้าเส้นใยไม่เปลี่ยนสี และไม่รวมตัว แสดงว่าเป็นเชื้ออ่อนแอ เมื่อเลือกได้เชื้อเห็ดฟางที่บริสุทธิ์แล้วถือว่าเสร็จสิ้นขั้นตอนการเตรียมเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์ (ขั้นตอนที่ 1)

2. ขั้นตอนการผลิตเชื้อเห็ดฟาง

2.1 การเตรียมปุ๋ยหมาก (วัสดุหมักสำหรับปลูกเชื้อเห็ด)

มี 5 สูตรให้เลือกตามความเหมาะสมในแต่ละท้องที่ ดังนี้

สูตร 1

มูลม้า	1	ส่วน
เปลือกเมล็ดบัว	1	ส่วน

วิธีการ

นำเปลือกเมล็ดบัวแข่น้ำไว้ 1 คืน ให้เปลือกบัวดูดน้ำจนอิ่มตัว แล้วนำมาผึ่งให้หมาด ๆ นำมาผสมกับมูลม้า (บดให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ ก่อนใช้) ผสมกันให้ทั่วแล้วหมักไว้ในที่ร่ม ถ้ามีร่มแรงให้คลุมกองหมักด้วยผ้าพลาสติก เมื่อครบ 3 วันก็กลับกองปุ๋ยหมาก แล้วกลับกองปุ๋ยหมักทุกวันจนครบ 15 วัน ถ้าปุ๋ยหมักแห้งให้พรหมน้ำเล็กน้อยให้พอตี แล้วนำไปใช้ได้

สูตร 2

มูลม้า	1	ส่วน
เปลือกเมล็ดบัว	1	ส่วน
ไส้หุ่น	2-3	ส่วน

วิธีการ

หมักมูลม้ากับเปลือกเมล็ดบัวเหมือนสูตร 1 ก่อนที่จะครบเวลา 3 วันให้แข่น้ำใส่หุ่น ในน้ำจนอิ่มตัว แล้วผสมกัน หมักต่ออีก 3 วัน กลับกองปุ๋ยหมักทุกวัน จนครบเวลา (15 วัน) ก็นำไปใช้ได้

สูตร 3

มูลม้า	1	ส่วน
ไส้หุ่น	7-10	ส่วน

วิธีการ

แบ่งไส้หุ่นออกเป็น 4 ส่วน ใช้ 3 ส่วนแข่น้ำจนอิ่มตัวแล้วผสมกับมูลม้าโดยกลับกองทุกวัน หลังจากหมักได้ 3 วัน จนครบ 10 วัน ให้เติมไส้หุ่นส่วนที่เหลือผสมให้ทั่ว แล้วหมักต่ออีก 5 วัน ต้องกลับกองปุ๋ยหมักทุกวัน แล้วนำมาใช้ได้

สูตร 4

มูลม้า	1	ส่วน
เปลือกเมล็ดฝ้าย	1	ส่วน
ไส้หุ่น	3-5	ส่วน

วิธีการ

หมักเช่นเดียวกับวิธีที่ 2 แต่ใช้เปลือกเมล็ดฝ้ายแทนเปลือกเมล็ดบัว กรรมวิธีหมักเหมือนกัน ใช้ได้ผลเหมือนกัน

สูตร 5

มูลม้า	1	ส่วน
เปลือกถั่วเขียว	2	ส่วน
(หรือเปลือกถั่วเหลือง)	2	ส่วน

วิธีการ

แซ่เปลือกถั่ว (ให้เลือกเอาอย่างโดยย่างหนึ่ง) ในน้ำจันอิมตัวประมาณ 1 คืน แล้วนำมาผึงให้หมด ๆ นำมาผสมกับมูลม้า แล้วหมักไว้ 3 วันหลังจากนี้ให้กลับกองปุ๋ยหมักทุกวันจนครบ 10 วัน นำไส้หุ่นแข่น้ำจันอิมตัว ผสมลงไปอีก 3 ส่วน ทำการกลับกองปุ๋ยหมักทุกวัน จนครบ 5 วัน ก็นำมาใช้ได้

กองปุ๋ยหมักที่ดีนั้นไม่ควรสูงเกิน 1 เมตร จะกองเป็นรูปแบบใดก็ได้ ไม่ควรกองบางเกินไป หมักได้ 3 วัน อุณหภูมิในกองหมักจะสูงขึ้น 45-50 องศาเซลเซียส ถ้าอุณหภูมิไม่สูงก็ใช้ไม่ได้

ลักษณะของปุ๋ยหมักที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

- มีสีคล้ำ ร่วนซุย ไม่จับตัวกันเป็นก้อนแน่น
- มีฤทธิ์ปานกลาง (ระดับ พีอีช 7.0)
- มักลินหอมคล้ายเห็ด ไม่มีกลิ่นเหม็นแอมโมเนีย
- มีความชื้นที่เหมาะสมประมาณ 60-70 เปอร์เซ็นต์ ทดลองบีบดูแรง ๆ ถ้าไม่มีน้ำไหลออกมากจากง่านหัวเมื่อ แสดงว่าพอตี ถ้าแบบมีออกมากปุ๋ยหมักแตกไม่เป็นก้อน แสดงว่าแห้งเกินไป
- ไม่มีหนองและแมลง ในปุ๋ยหมัก ซึ่งเป็นสาเหตุของการเสียของปุ๋ยหมัก
- เมื่อหมักจนได้ที่แล้ว ไม่ควรเก็บไว้นาน 1 สัปดาห์

ดังนั้นการทำปุ๋ยหมักให้มีคุณภาพดีนั้นขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ ความชื้นในกอง อุณหภูมิ และการดูแลรักษา กองปุ๋ยหมัก มีข้อที่นา่ลังเกตดังนี้

มูลสัตว์ มูลสัตว์ที่น้อยมิใช้และใช้ได้คือมูลม้า แต่ก็มีมูลม้า แต่ก็มีมูลสัตว์ชนิดอื่นที่ใช้แทนได้ดี แต่ไม่ได้เท่ามูลม้า

มูลลา มูลล่อ มูลช้าง ได้ผลดีใกล้เคียงกับมูลม้า

มูลโค มูลกระเบื้อง มูลแพะ ได้ผลแต่ไม่ดีนัก

มูลเป็ด มูลไก่ ไม่ควรใช้

การที่ใช้มูลม้าได้ผลดีกว่ามูลสัตว์ชนิดอื่น เป็นเพราะมีจุลินทรีย์ที่จะช่วยทำให้เกิดการหมักซึ่งมีอยู่ในมูลม้านั้น สามารถเจริญเติบโตในที่ที่มีอุณหภูมิสูงได้ดี (ประมาณ 60-70 องศาเซลเซียส) ซึ่งในการทำปุ๋ยหมักนั้น อุณหภูมิในกองสูง จึงยิ่งทำให้จุลินทรีย์ที่ชอบอุณหภูมิสูงนี้มีจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว มีผลทำให้

เกิดขบวนการหมักรวดเร็วขึ้นและยังทำให้จุลทรรศ์ที่ไม่ทันร้อนด้วยไป เพราะจุลทรรศ์ที่ไม่ทันร้อนนี้จะทำให้เกิดการเน่าเสียในปุ๋ยหมักได้ ดังนั้นการใช้มูลม้าจึงได้ผลดีที่สุด

เปลือกบัวหรือกาเมล็ดฝ่าย ใช้ได้ผลใกล้เคียงกัน แต่กาเมล็ดฝ่ายหาได้ยาก และราคาถูก เมื่อนำกาเมล็ดฝ่ายมาหมักกับมูลม้าก็ใช้วิธีหมักเร็วกว่าด้วย ในปัจจุบันนิยมใช้กาเมล็ดฝ่ายมากที่สุด

ไส้নุ่น ปัจจุบันมีราคาถูก หาง่าย และมีจำนวนมาก ทั้งในประเทศไทยในการหมัก เร็วกว่าวัสดุอื่น และให้ปุ๋ยหมักมีคุณภาพดีอีกด้วย จึงมีผู้นิยมใช้ประกอบกับขั้นตอนการปฏิบัติเก่งกาจ เพียงแต่มาแซ่น้ำให้อีกตัว 10 ส่วน ผสมกับมูลม้า 1 ส่วน หลังจากหมักกองไว้ 3 วัน แล้วจึงกลับกองทุกวัน ประมาณ 10 วัน ก็นำมาใช้ได้

เปลือกถั่วเขียวและเปลือกถั่วเหลือง ใช้ได้ดีเหมือนไส้নุ่น แต่ใช้ระยะเวลาในการหมักนานกว่า วิธีการหมักใช้วิธีการเดียวกับการหมักไส้নุ่น แต่ใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน จึงจะสามารถนำมาใช้ได้ และมีข้อระวังในการหมักเปลือกถั่วเขียวหรือเปลือกถั่วเหลือง จะต้องควบคุมความชื้นให้เหมาะสมด้วยจึงจะได้ผลดี

วัสดุอื่น ๆ ผู้ผลิตเชื้อเห็ดฟางบางราย ต้องการเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น โดยใช้ฟางหันตะไคร่ดัดผสมกับปุ๋ยหมัก ผักตบชวาตากแห้ง ใบพีชและต้นพีชตากแห้ง เช่นต้นถั่วถ้าหากมีการใช้มากเกินไปคุณภาพเห็ดจะไม่ดี เท่าที่ควร บางรายให้อาหารเสริม เช่นรำข้าว และปุ๋ยเคมี ก็ควรระวังการสูญเสียได้เหมือนกัน ไม่ควรใช้ปุ๋ยหมักที่หมักนานเกินไป เพราะปุ๋ยหมักจะแหนะและสูญเสียคุณค่าทางอาหาร สำหรับเชื้อเห็ด

การทำเชื้อในปุ๋ยหมัก

เมื่อหมักปุ๋ยหมักได้ที่แล้ว ก่อนที่จะปลูกเชื้อเห็ดฟางลงไปจะต้องนำเชื้อจุลทรรศ์และสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในปุ๋ยหมักให้ตายหมดเสียก่อนจึงปักปลูกเชื้อเห็ดฟางลงไปได้ ถ้ามีเช่นนั้นแล้ว เส้นใยเห็ดฟางจะเจริญเติบโตสู่เชื้อชนิดอื่นไม่ได้ และทำให้ไม่ได้เชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์ จะทำให้เกิดการสูญเสียในการเพาะดอกเห็ดอย่างมาก

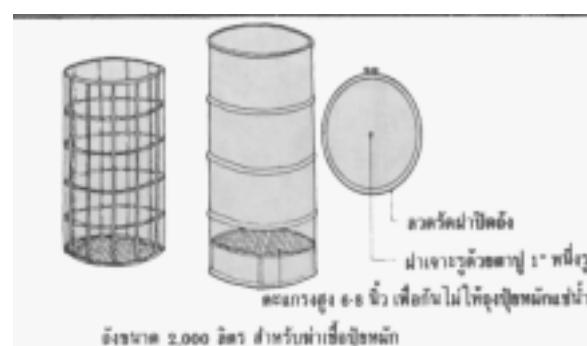
วิธีการ

- ใส่ปุ๋ยหมักลงไปในถุงพลาสติกหนาอย่างน้ำด 8*11 เซนติเมตร ถุงละ 200กรัม (2 ขีด) ไม่ควรอัดปุ๋ยหมักแน่นจนเกินไป แล้วพับปากถุงเตรียมเข้าหนึ่งในหม้อนึง

- ถ้าต้องการบรรจุในกระป่องนมอลูมิเนียม ชั้งปัจจุบันหายากแล้วให้บรรจุลงในกระป่องประมาณ 3 ใน 4 ของกระป่อง ไม่ให้แน่นเกินไป เสร็จแล้วปิดฝากระป่องพ้อยู่ ไม่ต้องสนิทหรือแน่นมาก

- การนึ่งฆ่าเชื้อ ถ้ามีหม้อนึงความดัน จะใช้วิธีนึ่งความดัน ใช้เวลา 20 นาทีที่ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว จะได้อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส หม้อนึงแบบนี้ราคาจะแพง บรรจุได้น้อย แต่ใช้เวลาห้อยกว่าการนึ่งแบบลูกทุ่ง

- การนึ่งฆ่าเชื้อแบบหม้อนึงลูกทุ่ง ชั้งก๊อกได้ผลเช่นกัน แต่ใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง จึงจะใช้ได้ (ต้องควบคุมเชื้อเพลิงให้สม่ำเสมอ) หม้อนึงราคาถูก บรรจุ ได้มาก ถ้ามีการผลิตมาก ๆ ควรสร้างหม้อนึงขนาดใหญ่ เพราะจะได้ผลผลิตมากขึ้นตามต้องการ ชั้งปัจจุบันมีผู้ผลิตเชื้อเห็ดฟางจำหน่ายเป็นอาชีพ ได้มีการสร้างหม้อนึงฆ่าเชื้อปุ๋ยหมักอามาหลายรูปแบบ และได้ผลดี ยังนำไปใช้กับการเพาะเห็ดในถุงพลาสติกได้ด้วย ชั้งใช้ได้คุ้มค่ามาก ถ้าผู้ใดสนใจก็หาดูแบบได้ตามฟาร์มเห็ดที่ผลิตเชื้อเห็ดจำหน่าย

หม้อนึงฆ่าเชื้อแบบลูกทุ่ง

1.2 การปลูกเชื้อเห็ดฟางลงบนปุ๋ยหมัก

เมื่อไหงนี่เชื้อจุลินทรีย์และสิ่งมีชีวิตในปุ๋ยหมักเย็นก่อน จึงนำมาปลูกเชื้อเห็ดลงไป และบ่มไว้ 5-7 วัน ก็จะได้หัวเชื้อเห็ดฟางสำหรับส่งขายหรือนำไปเพาะดอกเห็ดได้

วิธีการ

- นำอุปกรณ์ที่จะใช้ คือ อาหารร่วน พืดีโอ. ที่มีเส้นใยเห็ดเจริญอยู่เต็มตะเกลียวแลกลอกซอล เข็มเชือ แลกลอกซอล 70% สำหรับเช็ดมือ ถุงมือหมักถุงปุ๋ยหมักนี่ไหงน่าเชื้อแล้ว ในตู้เยี่ยเชื้อ ซึ่งทำความสะอาดไว้แล้ว

- สนปลายเข็มเชี้ยให้ร้อนแดง แล้วผ่านด้ามมือ ให้อีกมือจับ ปล่อยให้เย็นก่อน จึงใช้นิวนางกับนิวก้อย หมุนดึงสำลีออก พร้อมกับรันไฟที่ปากชวด จึงตัดร่วนที่มีเส้นใยเห็ดเจริญอยู่เต็ม ตัดให้ได้ขนาด 1*1 เซนติเมตร ใช้เข็มเชี้ยเกี่ยวชิ้นๆ ออกมา ลงไฟปากชวดอีกครั้ง แล้วจึงปิดสำลีที่ปากชวดอาหารร่วน บรรดรเอ. เสียก่อน ต่อจากนั้นจึงเปิดปากถุงปุ๋ยหมัก (มือวางยังคงถือเข็มเชี้ยที่มีร่วนเชื้อเห็ดอยู่) แล้ววางชิ้นส่วนๆ ลงบนปุ๋ยหมัก ปิดปากถุงปุ๋ยหมัก (ควรทำอย่างรวดเร็ว) อาหารร่วน 1 ชวด ควรใส่ปุ๋ยหมักได้ประมาณ 20-30 ถุง

- บ่มถุงปุ๋ยหมักนี้ไว้ในห้องที่อากาศถ่ายเทได้ อุณหภูมิไม่สูง อย่าให้ถูกแสงแดดและอย่าให้ลมพัดแรง เกินไป ควรระวังหอน แมลง ซึ่งจะเป็นศัตรุที่พบได้เสมอ

- หลังจากนี้ประมาณ 5-7 วัน เส้นใยเห็ดจะเจริญทั่วถุงปุ๋ยหมักก็นำไปขาย หรือเพาะเป็นดอกเห็ดได้ การผลิตเชื้อเห็ดฟางเพื่อจำหน่ายเป็นจำนวนมากนั้น นิยมใช้วิธี ต่อเชื้อเห็ด คือหลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนการปลูกเชื้อเห็ดฟางลงบนปุ๋ยหมัก (ขั้นตอนที่ 2.2) ได้เส้นใยเห็ดเจริญเต็มถุงปุ๋ยหมัก ผู้ผลิตก็จะต่อเชื้อเห็ดโดยเลือกถุงที่มีเส้นใยลักษณะดี ไม่มีเชื้ออื่นปนเปื้อน (ทำในตู้เยี่ยเชื้อ) ใช้ช้อนไหงน่าเชื้อ ก่อน ตักปุ๋ยหมักที่มีเส้นใยเห็ดฟางนี้ 1 ช้อน ใส่ลงในถุงปุ๋ยหมักใหม่ที่ไหงน่าเชื้อแล้ว บ่มไว้ประมาณ 1 อาทิตย์ ก็จะได้เชื้อเห็ดฟางสำหรับนำมาเพาะดอกเห็ด หรือขายได้

วิธีการต่อเชื้อเห็ด ทำโดย

- นำอุปกรณ์ที่จะใช้คือ ช้อนตักเชื้อ ตะเกียงแลกลอกซอล ถุงปุ๋ยหมักที่มีเส้นใยเห็ดเจริญเต็มและถุงปุ๋ยหมักที่ต้องการต่อเชื้อ นำสิ่งเหล่านี้มาเตรียมพร้อมไว้ในตู้เยี่ยเชื้อ

- นำช้อนลงไฟ ปล่อยให้เย็นแล้วตักปุ๋ยหมักที่มีเส้นใยเจริญอยู่เต็มถุงมาใส่ในถุงปุ๋ยหมัก เชื้อเห็ด 1 ถุง สามารถต่อเชื้อเห็ดได้ประมาณ 20-30 ถุง

การต่อเชื้อเห็ดนี้ เป็นขั้นตอนลัด เพราะไม่ต้องทำขั้นตอนเตรียมอาหารร่วนพืดีโอ (ขั้นตอนที่ 1.1) ขั้นตอนการตัดเนื้อเยื่อจากดอกเห็ดลงอาหารร่วน (ขั้นตอนที่ 1.2) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ทำยากและลงทุนสูง เพียงแต่เตรียมปุ๋ยหมักและต่อเชื้อเห็ดฟางบนปุ๋ยหมัก บ่มไว้ 1 อาทิตย์ ก็ใช้ประโยชน์ได้แล้ว

วิธีการต่อเชื้อเห็ดนี้ ยังใช้ได้ผลดีกับการขันส่งเชื้อเห็ดที่เดินทางไปไกล ๆ และใช้เวลาหลายวัน ซึ่งเชื้อเห็ดจะเสียหายได้ จากการบรรจุแบบแอดอัด ทำให้อุณหภูมิสูงจะทำให้เชื้อจะก่อการเจริญหรือตายไปเลยก็มี ให้แยกปุ๋ยหมักที่ทำการนึ่งมา เชื้อแล้ว บรรจุอัดแน่นไปแล้วแยกถุงปุ๋ยที่เชื้อเจริญแล้วบรรจุแบบโปรดัง ๆ เจ้ารูระบายน้ำอากาศให้บ้าง พอกล่องจุดหมายก็ต่อเชื้อเห็ดจากถุงใส่ลงถุงปุ๋ยหมักตามวิธีการข้างบนแล้ว บ่มไว้ประมาณ 5-6 วัน เส้นใยเจริญเต็มถุงก็นำมาเพาะดูกอได้ (ควรประมาณระยะเวลาการเจริญของถุงหัวเชื้อให้พอดีกับการขันส่ง) เพราะทุกวันนี้การเพาะดูกอเห็ดของผู้ที่อยู่ไกลจากแหล่งผลิตเชื้อเห็ดได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร อันนี้คงมาจากสาเหตุการขันส่งเชื้อเห็ดด้วย គุรมาใช้วิธีนี้จะได้ผลดีต่อผู้เพาะดูกอเห็ดเป็นอย่างมาก

แต่การต่อเชื้อเห็ด หลาย ๆ ครั้งมีข้อเสีย คือ เส้นใยเห็ดที่ได้นั้นจะไม่แข็งแรงเมื่อนำมาเพาะเป็นดอกเห็ด มักได้ผลผลิตต่ำ ส่วนใหญ่เกษตรกรที่ซื้อเชื้อเห็ดฟางมาลงเพาะดูกอเห็ดขาย มักจะซื้อได้ที่มีการต่อเชื้อเห็ดหลาย ๆ ครั้งผู้ผลิตเชื้อเห็ดขายគุรมาคำนึงถึงผู้เพาะดูกอเห็ดขายไว้ด้วย ในเรื่องนี้เพื่อผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

เชื้อเห็ดฟางที่มีลักษณะดี มีวิธีสังเกต คือ

1. เชื้อเห็ดต้องไม่อ่อน หรือไม่แข็งจนเกินไป สีของเส้นใยเห็ดที่ดีจะมีสีขาวเป็นมัน และเจริญแผ่ขยายคลุมก้อนปุ๋ยหมักทั้งก้อน และไม่มีการเกิดดอกเห็ดในก้อนปุ๋ยหมัก

- มีกลิ่นหอมคล้ายเห็ด ไม่มีกลิ่นเหม็นแอมโมเนีย
- ไม่มีเชื้อชนิดอื่นเจริญปะปื้อน
- เมื่อเส้นใยเจริญเต็มถุงแล้วไม่ควรเก็บไว้นานเกิน 10 วัน
- มีลักษณะเป็นกระฉุดเล็ก ๆ คล้ายเม็ดสาคู แสดงว่าเชื้อเห็ดไม่เป็นหมัน
- ปุ๋ยหมักไม่เปียกหรือแห้งเกินไป
- ถุงบรรจุต้องไม่มีรอยแตกหรือรูร้าว

ลักษณะของเชื้อเห็ดฟางที่ไม่ควรนำไปใช้

ปัญหาที่พบเสมอในการทำเชื้อเห็ดฟาง ถ้าพบควรแก้ไข

1. เชื้อเห็ดฟางไม่เดิน

ก. อาจเนื่องจากการหมักปุ๋ยไม่ได้ที่ มีกลิ่นแอมโมเนีย ซึ่งแอมโมเนียเป็นพิษต่อเห็ด

ข. หัวเชื้อไม่บริสุทธิ์พออาจมีเชื้อจุลินทรีย์ติดไปด้วย ซึ่งจะทำให้เชื้อเห็ดก่ออนที่จะเดินลงในปุ๋ย

ค. การบรรจุปุ๋ยลงในภาชนะแน่นเกินไป จนอากาศภายในปุ๋ยไม่มี

ง. ความชื้นสูงเกินไป เส้นใยจะเดินช้าหรือแทบไม่เดินเลย นอกจากนี้ถ้าน้ำท่วมมักอ่อนล้า หากปุ๋ยมีความชื้นสูงเกินไป แมกเลีย เนื่องจากเชื้อบักเตรียมน้ำหมักกันถุง

ช. บ่มไว้ในที่มีอุณหภูมิต่ำเกินไป ($30-35^{\circ}\text{C}$)

2. เชื้อเห็ดเสียเนื่องจากเชื้ออ่อนปน

ก. นึ่งไม่ได้ที่ โดยเฉพาะนึ่งด้วยหม้อนึ่งความดันต้องอยู่ในสภาพสูญญากาศจริง ๆ และความดันต้องไม่ต่ำกว่า 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว และนานอย่างน้อย 1-2 ชั่วโมง

ข. ถ้าใช้ม้อนึ่งแบบลูกทุ่ง การเจารูอาจจะโตเกินไป หรือใส่เชื้อเพลิงไม่สม่ำเสมอ

ค. การเชี่ยเชื้อเพลิงไม่ดีพอ หรืออาจจะเนื่องจากสถานที่เชี่ยเป็นที่หมักหมมของเชื้อจุลินทรีย์ต่าง ๆ มาเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้านึ่งด้วยหม้อนึ่งความดัน มักมีโอกาสเสียมากกว่า

- ง. ภาชนะที่บรรจุริ่วหรือซึม
- จ. หมักปุ๋ยไม่ได้ที่ ทำให้เชื้อจุลทรรศน์บางชนิดเจริญได้ดี เช่น ราร้อน แบคทีเรีย
- ฉ. ปุ๋ยหมักจะเยียดเกินไปทำให้แห้ง เวลาบรรจุภาชนะยากต่อการห่อเชือ ทำให้เชืออ่อนเจริญเติบโต แทนเชือเห็ด

ณ. หัวเชือไม่บริสุทธิ์

3. เส้นใยเดินแล้วหยุดเดินเพียงบาง ๆ

ก. ปุ๋ยหมักฯ ไม่ได้ที่ มีกลิ่นแอมโมเนียหลังเหลืออยู่ หรือมักเกินกำหนดทำให้อาหารเสื่อม

ข. อุณหภูมิที่บ่มเชือต่ำกว่า 30 องศาเซลเซียส หรือเกิน 40 องศาเซลเซียส

ค. ปุ๋ยหมักบรรจุแน่นเกินไป อากาศไม่มีเชือเห็ดจะไม่เจริญ

ง. ปุ๋ยหมักมีส่วนผสมของวัสดุ ที่มีแทนเนินสูงเกินไป เช่น เปลือกเมล็ดบัวหรือชัยพฤกษา

4. เส้นใยเห็ดมีจุดขาว ๆ เนื่องจากไข่ไร

แสดงว่าการทำตัดต่อจากหัวเชือที่มาจากการปุ๋ยหมักเหมือนกัน แต่ตัดต่อมากเกินไปจนกระทั้งไม่มีโอกาส เล็ดลอดเข้าไปได้ หรือห้องบ่มเต้มไปด้วยไร ควรฉีดยาสำหรับฟ้าไรรอบห้องบ่มเชือ เช่นยาดีวีพี มาลาไธโอน เคลเลเกน เป็นต้น

5. เส้นใยฟูเฉพาะผิวหน้าปุ๋ย ไม่เดินลงไปในปุ๋ย

ก. บรรจุปุ๋ยแน่นเกินไปและทำการหมักไม่ได้ที่

ข. ลักษณะประจำพันธุ์ ซึ่งเป็นพันธุ์อ กดตอกจำนวนมาก แต่ผลผลิตต่ำ

ค. ปุ๋ยหมักเปียกและบ่มเชือไว้ในที่มีอุณหภูมิสูงเกินไป (ไม่ควรเกิน 38 องศาเซลเซียส)

6. มีตัวหนองอยู่บนหลังจากเชือ

มักพบเสมอถ้าใช้ถุงที่อุดจุกสำลี เมื่อหั่นแล้วเปียกหรือมีความชื้นสูง ดังนั้นจึงใช้สำลีที่ดูดความชื้นได้ เลว หรืออาจใช้ไขสังเคราะห์กันไม่ให้แมลงวันชน ไข่ลงไป เพราะแมลงวันชนนี้เมื่อไข่แล้วจะเป็นตัวหนอง ซ่อนใช้ลงใบในถุงเลย หากเป็นมากควรฉีดยาฆ่าแมลงที่มีผลต่อก้างน้อยบนจุกสำลี เช่น มาลาไธโอน เชพริน เป็นต้น

7. เชือเห็ดรวมตัวกันเป็นดอกแก่เร็ว

ก. เชือเห็ดตัดต่อหอยช่องเกินไปทำให้เชือเห็ดอ่อน และรวมตัวกันเป็นดอกเร็วขึ้น ดังนั้นหลังจากเส้น ไยเห็นเดินเต้มแล้วก็ควรเก็บไว้蔓หนี่ย์ เช่น ๆ ไม่ให้ถูกแสงแดดได้ยิ่งดี

ข. เป็นลักษณะประจำพันธุ์ กล่าวคือ พันธุ์ที่มีปอกหุ้มบ้างมักมีลีขาว เชือแก่เร็วมาก

ค. การตัดเนื้อเยื่อเห็ด อาจตัดมาจากเนื้อเยื่อเยื่อเห็ดที่ไม่สมบูรณ์